

دانشگاه علوم پزشکی تهران دانشکده پرستاری و مامایی

عنوان:

بررسی مقایسه ای تاثیر ارائه بازخورد کتبی و شفاهی در آموزش بالینی بر رضایتمندی و عملکرد دانشجویان مامایی

پایاننامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد در مامایی گرایش آموزش

نگارنده:

فرحناز عزيزي

استاد راهنما دکتر مهرناز گرانمایه

استاد مشاور دکتر زهره خاکبازان

بررسی مقایسهای تاثیر ارائه بازخورد کتبی و شفاهی در آموزش بالینی بر رضایتمندی و عملکرد دانشجویان مامایی

چکیده

سابقه و هدف: آموزش بالینی پایه و اساس آموزش علوم پزشکی و جزئی از مهمترین معیارهای آموزش حرفهای است و بازخورد در آموزش بالینی، مسئولیت اصلی مربیان بالینی میباشد. پژوهش حاضر در تبیین ضرورت ارائه بازخورد، اهمیت نحوه ارائه آن و با هدف تعیین و مقایسه تاثیر ارائه بازخورد کتبی و شفاهی در آموزش بالینی بر رضایتمندی و عملکرد دانشجویان مامایی انجامشد.

مواد و روشها: این مطالعه نیمه تجربی در سال تحصیلی ۹۷-۹۷ بر روی کلیه دانشجویان کارشناسی مامایی سال آخر به تعداد ۱۲۰ نفر در درمانگاه زنان و در سه گروه کنترل، بازخورد شفاهی و بازخورد کتبی با روش نمونه گیری دردسترس انجام گردید. هریک از گروهها به ۶ زیر گروه (۷-۶ نفره) تقسیم شدند و توسط یک مربی تحت آموزش قرار گرفتند. ابتدا گروه کنترل انتخاب و به روش متداول آموزش صورت گرفت، سپس مابقی دانشجویان، به ترتیب حروف الفبای اسامی دانشجویان به دو گروه بازخورد کتبی و شفاهی تقسیم شد. پس از اتمام آموزش در گروه بازخورد شفاهی، گروه بازخورد کتبی آموزش در گروه بازخورد معیار ارائه بازخورد، مدل عمومی بازخورد (ساندویچ بازخورد) که در گروه بازخورد شفاهی به شکل شفاهی و در گروه بازخورد کتبی به شکل کتبی بود. در روز آخر دوره ۹ روزه کارآموزی در هر یک از زیر گروهها، پرسشنامه روا و پایای بازخورد کتبی به شکل کتبی بود. در روز آخر دوره ۹ روزه کارآموزی در هر یک از دانشجویان و نیز چکلیست رضایتمندی از آموزش و چکلیست روا و پایای عملکرد بالینی توسط هر یک از دانشجویان و نیز چکلیست عملکرد بالینی توسط مربی دیگری تکمیل گردید. داده ها با استفاده از آمار توصیفی و آزمونهای آنوا، کای دو و فیشر از طریق نرم افزار آماری SPSS/۱۸ مورد تجزیه و تحلیل قرارگرفت.

یافته ها: نتایج تحقیق نشان داد که هر سه گروه از نظر اطلاعات دموگرافیک سن، معدل کل، وضعیت سکونت، و ضعیت تاهل و علاقه به رشته تحصیلی با یکدیگر همگن بودهاند. مقایسه میزان رضایتمندی از آموزش و عملکرد دانشجویان در درمانگاه زنان در هر دو گروه بازخورد شفاهی و کتبی نسبت به گروه کنترل تفاوت معنیداری نشانداد. ولی بین دو گروه بازخورد شفاهی و کتبی در میزان رضایتمندی از آموزش و عملکرد دانشجویان تفاوت آماری معنیدار مشاهده نشد. رضایتمندی کاملامطلوب از آموزش در گروه بازخورد شفاهی ۶۰٪ و در گروه بازخورد کتبی ۵۵٪ بود، ولی در گروه کنترل ۲۲/۵٪ بود. عملکرد کاملامطلوب در گروه کنترل ۲۲/۵٪ بود.

نتیجه گیری: با توجه به تاثیر مثبت استفاده از بازخورد در رضایتمندی از آموزش و عملکرد دانشجویان، باید استفاده از روشهای مختلف بازخورد به صورت کتبی یا شفاهی در برنامهریزی آموزش بالینی به صورت رسمی گنجانده شود.

كليدواژه ها: بازخورد كتبي، بازخورد شفاهي، آموزش باليني، رضايتمندي، عملكرد، دانشجويان مامايي.

Teheran University of Medical Sciences School of Nursing and Midwifery

Title:

A Comparative Study on the Effect of Written and Oral Feedback in Clinical Education on Satisfaction and Performance of Midwifery Students

A thesis submitted as partial fulfillment of the requirements for Master of Science (MSc) Degree

By Farahnaz Azizi

Supervisors Dr. Mehrnaz Geranmayeh

Abstract

Background: Clinical teaching is the foundation of medical science education and is one of the most important criteria for professional education. Feedback in clinical education is the main responsibility of clinical educators. The present study was conducted to explain the necessity of providing feedback, the importance of its presentation and with the aim of determining and comparing the effect of oral and written feedback on clinical education on the satisfaction and performance of midwifery students.

Materials and Methods: This semi-experimental study was carried out on all 120 years old undergraduate midwifery students in the final year of gastroenterology in 120 women in the clinic of women and in three groups: oral, oral and written feedback with available sampling method. Each group was divided into 6 subgroups (6-7) and trained by a trainer. At first, the control group was selected and used in the usual method of education, then the remaining students, in alphabetical order of the students, were divided into two groups: written and oral feedback. After completing the training in the oral feedback group, the group received written feedback. The feedback criterion was the general feedback model (feedback sandwich), which was written in the verbal feedback group and in the written feedback group. On the last day of the 9-day training course in each of the sub groups, a valid and reliable questionnaire on satisfaction from the training and a valid and reliable checklist of the clinical performance for self-assessment by each student as well as a clinical checklist was completed by the other trainer. Data were analyzed using descriptive statistics and ANOVA, Kaydo and Fisher tests using SPSS 18 software.

Results: The results of this study showed that all three groups were homogeneous in terms of demographic information of age, total score, status of residence, and marital status and interest in the field of study. Comparison of students' satisfaction with education and practice in women's clinic in both groups showed a significant difference in oral and written feedback compared to the control group. But there was no significant difference between the two groups regarding oral and written feedback in satisfaction with the students' education and performance. The full satisfaction of the training in the oral feedback group was 60% and in the written feedback group was 55%, but in the control group it was 22.5%. Full-function performance in the oral feedback group was 70% and in the written feedback group was 50%, but in the control group it was 25%.

Conclusion: Considering the positive impact of using feedback on satisfaction with the students' learning and practice, the use of different methods of written or oral feedback should be formally included in the clinical education planning.

Keywords: written feedback, oral feedback, clinical education, satisfaction, performance, midwifery students.